



Dit gedicht van Pablo Neruda, een Chileense dichter, raakte direct enkele snaren bij mij. Zo herkenbaar wat hij beschrijft! Voor mij beschrijft hij zoals ik wil leven en zoals ik ook al vaak heb gehandeld.

Maar dit gedicht raakt me niet alleen op het persoonlijke vlak. Het raakt ook een snaar omdat het precies beschrijft wat ik in mijn manier van coaching wil uitdragen. Het hele uitgangspunt van leven vanuit je hart – de slogan van mijn praktijk - vind ik in dat gedicht terug.

Ik deel het graag met je.

*Langzaam sterft wie niet reist,  
wie niet leest,  
wie geen muziek beluistert,  
wie geen charme in zichzelf vindt.*

*Langzaam sterft wie zijn gevoel van eigenwaarde vernietigt,  
en wie zich niet laat helpen.*

*Langzaam sterft wie slaaf wordt der gewoonte,  
elke dag dezelfde wegen herhaalt,  
wie niet verandert van routine,  
wie zich niet eens durft kleden in een nieuwe kleur,  
of niet praat tegen onbekenden.*

*Langzaam sterft wie passie mijdt,  
met haar wervelende emoties,  
juist die welke de redding zijn voor de glans in de ogen,  
en voor harten in verval.*

*Langzaam sterft wie niet verandert als hij ontevreden is over werk of liefde,  
wie het zekere voor het onzekere niet riskeert om een droom achterna te gaan,  
wie zich niet toestaat om minstens één maal in zijn leven te vluchten van alle goede  
en verstandige raad.*

*Leef vandaag!  
Handel vandaag!  
Durf vandaag!*

*Laat je niet langzaam sterven,  
en vergeet niet om gelukkig te zijn.*